

РЕШЕНИЕ

№ 4723

гр. София, 14.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4360** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 12.03.2021 г. по НАХД № 9499 / 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 131 състав, е отменено наказателно постановление (НП) № НП 13-508-4 /01.04.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на Многопрофилна болница за активно лечение П. О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район В., [улица], представлявана от управителя Ц. Д. Д., е наложена а имуществена санкция в размер на 1 500 лв., на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗдр), за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, в която се изразява искане решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно и своевременно уведомен, се представлява от юрк. С., който поддържа жалбата на заявените в същата основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско

възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София – град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо като постановено по подадена от надлежна страна и в срок жалба срещу подлежащ на оспорване акт. Не се установяват съществени процесуални нарушения, както при проведеното първоинстанционно съдебно производство, така и в административнонаказателно производство.

За да постанови решението си, Софийският районен съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля П. К., актосъставител и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на въззивния съд. При извършена проверка на Многопрофилна болница за активно лечение П. О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район В., [улица], представлявано от управителя Ц. Д. Д. е установено, че лечебното заведение е приело плащане по фактура № [ЕГН]/08.01.2019 г., с получател пациента В. А. М., на стойност 1680,00 лв., в които са включени суми за финансови и административни услуги. Съставен е акт за установяване на административно нарушение № А 13-508-4/18.12.2019 г. /АУАН/, връчен срещу подпис на управителя на лечебното заведение, в който нарушението е квалифицирано като такова на чл. 86, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № НП 13-508-4 / 01. 04. 2020 г., от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор”. Решаващият съдебен състав е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, но при съществени процесуални нарушения, тъй като липсва описание на извършеното нарушение. За да отмени НП, районният съд е приел, че са нарушени разпоредбите на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, тъй като липсва конкретно посочване в какво се изразяват фактурираните услуги, поради което не може да се направи извод дали попадат в обхвата на чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Изложени са аргументи, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението, която съвпада с датата, на която е осъществено плащането за услугите, а не датата, на която е издадена фактурата.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районният съд е прието, че са налице съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение както и посочване на нарушените правни норми. Описаните като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр са общи и същите не съдържат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до

медицинска помощ, ако такава е налице, относно допустимите допълнителни разходи. От страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи, че е налице нарушение именно чл. 24а, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, доколкото същата касае допустимите допълнителни разходи и включването на други разходи извън тях представлява нарушение на правата на пациентите. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 24а, ал. 1 от Наредбата изисква допълнително поисканите услуги, да са поискани от лицето, като не може да се приеме, че изброените в ценоразписа услуги по „поддръжка на компютърна система и софтуер“, „статистическа обработка“ и др. действително са поискани, независимо, че пациента се е подписал на ценоразписа. Необходимо е изрично да се отбележи в НП, че така калкулираните във фактурите плащания за тези „услуги“ представляват нарушение именно на горепосочената норма от наредбата. Принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги, не следва да се калкулират и заплащат от пациентите, независимо дали са уведомени предварително за ценоразписа, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнително поисканите услуги по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. В същото време, обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното описване на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени дали е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Нарушени са изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Настоящата инстанция споделя и изложените мотиви на СРС относно неправилното определяне на датата на извършване на нарушението.

При така установеното, касационният състав намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен закона като е отменено издаденото наказателно постановление, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София град, VII касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.03.2021 г., постановено по НАХД № 9499 / 2020 г.
на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на
Многопрофилна болница за активно лечение П. О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес
на управление: [населено място], район В., [улица], представлявана от управителя Ц.
Д. Д. сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.